

POGADZAĆ (2) *vb impf*

o prawdopodobnie jasne (tak w po-); pierwsze a pochylone, drugie jasne.

inf pogądzać (1). ◇ [praes 1 sg pogądzaam.] ◇ praet 3 pl m pers pogądźali (1).

Sł stp brak, Cn notuje, Linde bez cytatu.

1. *Jednać, łagodzić spory; ad concordiam rem adducere, componere amicos a. contentiones a. controversias a. discordes a. discordias a. lites a. pacem, conciliare, conciliaturas exercere, concordiam confirmare a. conglutinare a. constituere, dirimere altercationes a. controversiam, dissipare a. sedare a. tollere discordiam, in concordiam redigere a. reducere, in gratiam reconciliare a. redigere a. reducere a. restituere, pacificare Cn (1) : [Decido, [...] Item, ich vertrage/ vergleiche. P. poiednam/ pogadzam Volck 73.]*

Zwrot: »roznice pogadzać« (1): A ná to co rzeką Niemcy/ co fię wielem pińmá pokázác może/ iż roznic miedzy Polaki y Pruszaki nigdy Niemcy niefądźili áni pogadzáli [ostendi potest res olim controversas inter Polonos et Prutenos nunquam a Germanis esse disceptatas]? ModrzBaz 105v.

2. *Uzgadniać różnice [co a. czego] (1) : á więcze byś iuż pińmo to święte porzućić y iego odbieżeć miał/ á nie rádfzey one⁸⁰ porządnie podług fznuru wiary pogadźác? CzechRozm 149.*

Synonimy: 1. jednać, pojednać, uspokajać.

Formacje współrdzenne cf GODZIĆ.

Cf POGADZANY